

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. xxxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De quæstionibus impertinentibus

reg. su. li. vj. Quarto q̄ etiã nō imineat tibi p̄culū fame ex hoc q̄ sciet: q̄ d̄ fidens conscie famā suam negligit/nimis crudelis est. xij. q. j. nolo. Quinto q̄ nō imineat p̄culum pp̄ie p̄sone: q̄ hoc esset tentare deū. Arg. xxij. q. ij. querit. Sexto q̄ tua p̄scia sit stabilita: sic q̄ eā nō facias.

Elice igit̄ cōclusiones

Prima. Qui furtive accipit rem suā iuste detentā. s. q̄ est depositata: cōmodata vel p̄ignori data: peccat. et tenet aliū reuare.

Secūda. Qui s̄o accipit iniuste detentā cū possit h̄re in iudicio: peccat q̄dē sibi ministrādo iusticiā: sed nō tenet restituere.

Tertia. Similit̄ peccat q̄ accipit et nō est cert̄ q̄ sit sua: etiã si in iudicio nō posset rehabere

Quarta. Qui s̄o accipit: redens inde scandalū sequi alijs: peccat. sed non tenet restituere nisi rōne scandalī. et idem est d̄ accipiente cum p̄culo pp̄ie fame vel p̄sone: vel cōtra p̄sciam. q̄. i. peccat. sed nō tenet restituere: nisi forte p̄pter erroneam conscientiam.

Quinta. Qui aut̄ n̄ p̄t h̄re in iudicio: et est cert̄: nec credit scandalū sequi alijs: nec sue fame: nec p̄sone p̄culū: nec facit p̄ conscientiam: non peccat furtim surripiendo rem suā vel aliqd̄ equalens.

Sexta. Adde q̄ cū res possit q̄dē per viam iudicij haberi: sed res est modica et exp̄se fierent magne vel sequerent inimicitie. p̄ re parua: tūc etiã licet: concurrentib; alijs cōditionib;: q̄ impossibile est qd̄ est possibile cum damno.

Casus. xxxvij.

Veritur. xxxvij. Vtrū

quis possit mortali peccare suam mendo furtive re parua: Ad hoc r̄ndet Pisan⁹ r̄s. furtum. et Archie. ij. pte. ti. j. ca. de furto. et san. Tho. ij. q. ij. q. lxx. ar. vj. et ex dictis eorū oportet facere duplicem distinctionem. Prima est: q̄ q̄dam sic furant̄ minimū q̄ nō accipient magnum. quidam s̄o etiam magnū acciperent si possent. Et isti mortali peccat. q̄a

non quod ablatū est: sed mens furantis attendit. r̄ij. q. vj. ca. vl. et idem sanctus

Tho. Secunda est: q̄ eorū qui ita accipiunt parua q̄ non accipient magna: q̄dam accipiunt cōtra voluntatē d̄ni: et quidam non. P̄t em̄ esse q̄ res minima erit multum ch̄ara possessori. Hanc innuit sanct⁹

Tho. ij. q. lxxij. ar. vij. tertiū. et exp̄sse s̄o Pisan⁹. Et prim⁹ q̄dēz peccat mortaliter s̄m istos. quod itelligo Primo: q̄ d̄ns notabiliter egrefert. et Secūdo si p̄sumit hoc. et Tertio si potest aliter facere

Sed p̄tra: quia parum p̄ nibilo reputatur: ex. ij. P̄by. Sol. Quod iniuste est parum: possibiliter est magnū d̄no. et consequenter q̄ hoc accipit: accipit simplr̄ magnū: q̄ a voluntate d̄ni dep̄det tota gravitas in furto: cum d̄ eius voluntate oia eius bona possint accipi. Vel aliter et redit in idem Quod est parū nō variet iusticiam nec sit eā: t̄n̄ p̄t esse p̄ charitatē quam notabiliter offendit.

Elice igit̄ cōclusiones.

Prima. Omnes fures dānabunt nisi peniteant et restituant: quia furtum de se est mortale.

Secūda. Quicūq; p̄cepisset alienū iniuste: similit̄. q̄ hoc est p̄tra legem dei.

Tertia. Qui parū accipit: q̄ nō p̄t acceperet magnum: similit̄. q̄ de⁹ respicit cor.

Quarta. Qui parū sic accipit q̄ nō acciperet magnum. et sic accipiendo cōtristat d̄m notabilr̄ et scienter et sine v̄gēte necessitate: peccat mortaliter: et tenetur restituere.

Quinta. Si s̄o cōtristat modicū: aut multū: sed igit̄ d̄ranter: aut cum magna necessitate arbitrio boni viri: nō peccat mortaliter. quia eo casu ille deberet velle tibi de re parua seruire.

Casus. xxxix.

Verit̄. xxxix. vtrum sit

furtum non restituere inuenta: Ad quod r̄s. P̄deo s̄m sanctus Thomā. ij. q. lxx. et Petrum de palude in. iij. et Archiep̄s. s̄m quos distinguen- dum est. Si em̄ res inueste p̄nct̄ fuerunt ab aliq̄ possesse: vt aues aut fere

2